

Jo kauan olen odottanut
tilaisuutta, saadakseni Tulle ker-
pauksaan vikein avonaisesti,
suoraan jukha. Mutta kaik-
ki odotukseni ovat olleet tur-
hia - mitään tilaisuutta ei
ole tullut. Niina on Tulla
Kiire muiden ystäväsi luo,
tai ovat he luonasi. Harvoin
olet joutilas, ja silloinkin näy-
tät minun epäintressellillä, et-
tä en ole voinut avata suutani pu-
luakseni.

Lyhyesti sanottu: ei Tulla
ole aikaa uhratakseni hetkeäkään
minua varten.

Kokita on aika, jollain erota
täytyy ja tietymätöntä on, kos-
ka sitten tavataan. Pentakoden
jäätin sulle kirjoittaa.

Sis kuulu!

Lauvit keuran keskus-
tellessasi kaustani Liguudilla
olevan Linnun etuvikses, syys-
tä kun hän on ollut ensim-
mäinen rakkautesi esius. Hei-
limätkö Lata, oletko Lina, Pekka,
ollat myös hänen ensimmäisensä
ja viimeisensä? — — —

Laukaa sanoen: aika-hän
ole ennen eikä jälkeen ollut
rakastunut toiseen (kuten olet
mulla keutunut!)

Jas on jotakin oikeuden-
tuntoa määräämässä, siin-
miehestäni mulla ainoalla on
oikeus vaatia Linnua edesrattak-
seen.

Näillä perusteilla on mullo täys-
si oikeus vaatia Liina mieltä-
mään, kukaan on oikeus!?

Tietysti en saattaisi käyttä-
tää oikeuttani hyväkseni, jos
herraan tiedän että - sellainen it-
sekköisyys tekisi Liinut onnetto-
maksi. — — —

Rakastan Liina niin suuresti
että en tahdo olla onnesi
estettä, jos onnea löytyy siltä,
joka on toisen tehnyt onnetto-
maksi! — — —

Kun voi vaatia että minua rak-
kastaisit, sillä rakkaus tulee
itsestään eikä pakottamalla.
Mutta silloin vielä - kun rakastit
minua (luenno - kukaan sitä tahn-
antakaan^{x)}) lupasit ystäväyttäsi, jos
rakkautesi ei olisi kestävä - - -
vaan missä tuo ystävyys nyt
on!?!? — — —

x) Olet min. viime kerrana "hädille" suostunut, etkö kukaan
ole Majan rakastamukaan! — Ja toispan se tässä alkoi!

vahva kadotukseen. ja tyyntyy-
 tyäni löysin itselleni puolestuksiani.
 — Linnat olit ollut niin äärettö-
 män onneton, olit kertoutut kuiv-
 ka ja juienemi jäit tiedittäsi
 avoksi, kuinka et ollut saanut
 pakastavan tiedin hellään huolen-
 jutoa — — ja kuinka sitten
 myöhäheräsin petyt pakastuttuani
 Sigrid K:n, sillä et hänessä
 kään löytänyt hellin, pakastavaa
 naista, vaan hän kahlasi Linnua
 oalituksella kylmyydellä ja välin-
 jitämättömyydellä. Tuo kaikki
 kaski pakastavaa sydäntäni — ja
 mitään koetin galkita kaikki
 nuo entiset kärsimykseni —
 tullaamalla lemmusosastuksiani
 ilman pejoja ja määrää. — —

Mutea mikä oli kaikkea sen sen
 raukseva? — — —

Linnuilla — kappaleidella itelleni maiein, joka rakastaisi ja kuu-
 missasi Lina yllä — tyynit ja puhtaasti. kuuin amia, mulla,

Pai mikään muu, kuin että - kaiken
lopulla Lina alati epäillä - tunteilla
ni puhtautta! — — —

Ole kaulustas! Tätä - en osannut
odottaa! — — —

Siko sinua ollut kehliseksi kun ka-
dotin Linnun rakkautesi, vaun
että minun täytyi kadottaa
myöskin Linnun kunnioituksesi!
— — — ? Se oli viimeinen
mutta myöskin kovin isku!! —

Seko oli kiitos kaikesta lemmes-
täni! ? — — —

Olisiko huoletunut kärsin - mieta-
monia suunja jäitä alku kärsinyt
voin 1/2 vuoden ajan, jos olisin
rakastanut Linnun peuniistasi,
eikä Linnua? —

Olisivatto tunteeni kestäneet niin
kauan, samalla vastiveter, jos
ne eivät olisi olleet puhtauttuis-
telisuudesta! ? — — —

Mika - aisi puhtautta
kannemini, jään etsi meitä - tulla
tarkempia gatareita!

Autokimo ei olisi jaksanut kes-
tään sitä, mitä minun rakkauteeni
on kestänyt!

Kiittemästi olet laulettanut
jäälleni niin kauhean tuonien.
Kaikista vähemmän odotin si-
nulta muista epäilyistä.

Muilla olen kuullut saman tapais-
ta puhetta - mutta kerran olen ties
nyt olevani vialon en ole siitä her-
kinut sen enempää. Mutta kerran
sinäkin, itse lempeni esine,
epäilet tunteiltani puhtaudesta -
en jaksa enää tuskahuttaa valie-
tuksiani, minun täytyy saada
Sinulle ilmoittaa että olen syö-
täi laukkattu!

Toivon että tässä on viimein
nen kerta, kun annan Sulle
valitän, mutta tällä kertaa
sancankin kaikki välttämättömyy-
sivät sanottavani!

Yksinäistä miinera kuitenkään. Kaikista vähemmän
Mä olen ottele sitä - sulle kirjotit. Kuulakauteni saati minun
muuttamisen

Olen huomannut myöskin että
olen Sulle suureksi vaihaksi, kuin
ka pakeneet minua useinkin ja
olet useinkin niin kovasti vai-
vattu kun olen huomasi. —

Tehän su tavallaan huomallista.
Kuin ka voisit ylekatsoessasi
ja ihotessasi minua vähetyä
seurassain? Mulla siihen asti
kun en tiennyt vielä että joidit
tunteitani epäpuhtaina ihmette-
lie mikä Sua vaivaa. Eikä
useinkin olet mulle hyvin tunte-
tunteet kun et saanut olla mul-
le saubassa. Mulla hyvä Pekka!

Jos olisit heti kun tunteesi sa-
muisivat suoraa, pehällisä-
ti mulle ilmoittanut että -
nyt on kaikki lopussa meidän vä-
lillämme, niin olisit säästänyt mul-
le monta kyyneltä, monta tuskan
hetkeä, monta sydän särnä —

Eikä täällä minun hengessäni huomaa tuskaa ja ei pakene
 kokoaan, eivätkä näytä tällä - kirjellään minulle. Eikä kokoaan

Kaksoislaista

Ja vaikka se olisi ollutkin mulla
kova isku - oisin kuitenkin tyypin
nyllyän jäänyt paljon onnelliseen,
maksi muistoineni kuin nyt -
sillä monta tuumaa julkkaa
peittä onnellisten aikojeni muis-
toja. - - - Samalla olisi
nyjäsikin itseäsi monta ikävää
hetkeä poistamut.

Jos olisit menettänyt rehellisen
miehen tavoin niin me ainimme
jääneet hyväksi ystäviksi - me
ainimme voimme jäädä täysin
onnelliseksi, sillä rakkautemme
vaikka hyljyt, niin kuitenkin
niin julkas, niin keväinen
aasi elähyttäneyt meitä! -
Mulla nyt, mulla nyt - - -

luovutettiin karsina

Waija

Oisin valmis vaikka kuolemaan!

Kukaan ei ole minulle todella.
kaan mistään arvosta! — —

Pyydän Sinua, kahta yleisen
ihmissrakkauten tähden kärsiä
minua siivoastaan tämä luku-
kausi loppuun! — —

Sitten uusi vuosi etenen
tarvitse pasta minua — sitten
laitan niin etten koskaan tarvit-
se tiellesi tulla! — —

Tuo nämä muutamat viikot
vaan kahta kärsiä! Minä puo-
lestani kaotan niin vähän kuin
mahdollista olla viivakki sulle!

Ja nyt vielä puhdistakseni
itkeni Sinun edestäsi saan sulle
etten koskaan ennen Sinun enkä
Sinun jälkeesi ole enkä tule
rakastamaan ketään taistun
miehta niin kauan kuin sydämeni
lyö jorossani! —

Heidän otti kakkaitsevi ole sinulla kunnollakaan arvosta. He
sitten kukaan ei voit. Heillä siinä kunnollaan. He joku rakasta
minä kukaan kukaan, minä paronkpa oisi. Heillä kukaan kukaan